

Motion till riksdagen 2008/09:C10

**av Wiwi-Anne Johansson m.fl. (v)
med anledning av prop. 2008/09:110**

Tillfälliga åtgärder i en nationalstadspark

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2008/09:110 Tillfälliga åtgärder i en nationalstadspark.

Bakgrund

Från Skeppsholmen i väster till Fjäderholmarna i öster och vidare upp till Sörentorp i norr ligger världens enda nationalstadspark. Totalt är parken 27 km² stor och visar upp en mångfald av kultur- och naturvärden. Parken kallas för Ekoparken och har till syfte att värna om ett ekologiskt synsätt samt bidra till en hållbar utveckling i Stockholm. Exempel på kulturvärden som återfinns i parken är Karl XI:s jaktpark från 1680-talet belägen på södra – och norra – Djurgården, Brunnsvikens smyckade stränder av Gustav III samt Hagaparken med sina koppartält. Även fornlämningar och byggnader av arkitektoniskt värde syns på olika platser i parken.

Nationalstadsparken utgör även en mycket viktig spridningskorridor för växter och djur och har således ett högt ekologiskt värde. Så mycket som tre fjärdedelar av Upplands alla djur och växter lever i parken. Bland dessa återfinns många av Sveriges utrotningshotade arter och framför allt mycket ovanliga insekter. Norra Europas största bestånd av grova ekar växer i parken och utgör hemvist för sällsynta arter.

Denna gröna oas är ett populärt rekreations- och friluftsområde som gör att parken är Sveriges mest besökta grönområde.

Trycket på exploatering av Ekoparken har varit hårt, och den har vid ett flertal tillfällen hotats av Stockholms expansion. Under 1980-talet hotades parken bl.a. av planerna på anläggning av E 4:ans trafikplats vid Haga norra, en japanskrapa vid Brunnsviken samt planering av ett stort antal bostadshus norr om universitetet. År 1994 kom dock avgörandet då hela regeringen stod

Fel! Okänt namn på

bakom propositionen om en nationalstadspark där Norra länken skulle byggas hänsynsfullt med statliga garantier. För att säkra huvudsyftet med skyddet av parken införde man i 4 kap. 7 § miljöbalken en bestämmelse om att åtgärder endast får vidtas ”om det kan ske utan intrång på parklandskap eller naturmiljö och utan att det historiska landskapets natur- och kulturvärden i övrigt skadas”.

Regeringens förslag

År 2002 tecknades ett avtal mellan staten och Stockholms stad om Norra länken. Kostnaden angavs i dåvarande penningvärde till 6,2 miljarder kronor. I dag har kostnaderna stigit till 11,6 miljarder kronor, dvs. nästan dubbelt så mycket. För att undvika intrång i parken vid byggnation av den del av länken som ska gå i en tunnel genom Nationalstadsparken planerades intrånget genom s.k. rörtryckning. Även detta genomförande var kraftigt ekonomiskt underdimensionerat, vilket resulterat i en ökad kostnad på mellan 800 och 1 200 miljoner kronor, dvs. en dryg femtedel av de totalt ökade kostnaderna för länken. Ett billigare alternativ till byggnation av tunneln är genom schaktning. Denna typ av intrång medför dock påföljder som ej är förenliga med dagens lagstiftning. Till följd av detta föreslår nu regeringen en lagändring i miljöbalken för att på så sätt möjliggöra en schaktning för tunneln.

Vänsterpartiet avstyrker förslaget till följd av följande anledningar:

1. Avtalet om byggandet av Norra länken tecknades med förutsättningar som var förenliga med lagen.
2. Regeringens lagförslag strider mot nuvarande lagstiftnings syften.
3. En lagförändring öppnar möjligheter för ytterligare intrång i parken, vilket riskerar att hota parkens bevarande.
4. En felräkning vid prospekteringen av Norra länken är inte skäl nog för att genomföra omvälvande lagförändringar och riskera Nationalstadsparkens unika värden och lagstiftade skydd.

Med bakgrund av ovanstående finner Vänsterpartiet argumenten för att genomföra en lagförändring bristfälliga samt ser en överhängande risk i att det ursprungliga syftet urholkas.

Stockholm den 4 februari 2009

Wiwi-Anne Johansson (v)

Jacob Johnson (v)

Kent Persson (v)

Peter Pedersen (v)

Gunilla Wahlén (v)